

[Finansministeren.]

ne. De sammenligninger, der kan anstilles mellem tjenestemandslønninger og de fri erhvervs lønninger, er uanvendelige, når der er tale om pensionisternes kår. Statens pensionsregler medfører iøvrigt, at differencen mellem tjenestemandsløn og pension proportionalt set bliver mindre og mindre som følge af den voksende betydning af det reguleringsstillæg, der ydes til pensionisterne efter ganske de samme regler og for en stor del med de samme beløb som til tjenestemændene. Imidlertid har man fra organisationernes side lagt afgørende vægt på, at der også ved denne lejlighed vistes pensionisterne hensyn; forslaget indeholder derfor bestemmelser, der medfører en forhøjelse af tillægget til pensionerne.

Som følge af at ordningen er foreslået gældende for de to kalenderår 1948 og 1949, vil der blive efterbetalt tjenestemændene og pensionisterne et beløb, der dækker perioden fra 1. januar d. å. til tidspunktet for den første udbetaling af det nye tillæg.

Jeg skal tilføje, at jeg ved forhandlingerne med organisationernes repræsentanter er gået ind på at søge bevillingsmæssig hjemmel til, at det procentvise tillæg til de på finansloven opførte honorarer forhøjes fra 40 til 45 pct. Forhøjelsen vil blive foreslået sat i kraft fra 1. oktober d. å.

Idet jeg anbefaler det forelagte forslag til tingets velvillige og hurtige behandling, skal jeg sluttelig oplyse, at det medfører en merudgift på 1,8 å 1,9 mill. kr. pr. måned eller ca. 22,5 mill. kr. pr. år, hvilket for indeværende finansår, hvor 5 kvartaler kommer til udbetaling, repræsenterer en merudgift for staten alene på ca. 28 mill. kr.

Formanden: Udenfor dagsordenen har ministeren for handel, industri og søfart ordet for at fremsætte det nu anmeldte lovforslag.

Ministeren for handel, industri og søfart (Krag): Hermed har jeg den ære for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om forlængelse af lov om erhvervsøkonomiske foranstaltninger, vareforsyning m. v., jfr. lovbekendtgørelse nr. 209 af 15. maj 1948.*

Lovforslaget går ud på, at denne lov, der udløber med udgangen af december måned i år, forlænges uforandret til udgangen af december måned 1949.

Det er kun få måneder siden, at loven i dens nuværende skikkelse blev færdig fra rigsdagen. De meget langvarige forhandlinger, der dengang fandt sted dels her i salen, men især i det nedsatte udvalg, vil

endnu være i frisk erindring. Ligeledes den skikkelse, der til slut opnåedes en meget bred enighed om at give loven. Der er ingen grund til at komme nærmere ind herpå. Uundværlige bemyndigelser blev bevaret, men det fælles ønske om restriktionernes afvikling blev kraftigt præciseret, og et udvalg blev nedsat, med hvilket de ministre, der forestår lovens administration, skulle holde fornøden kontakt. Den forløbne tid har vist, tror jeg, at ideen med dette udvalg var bærekraftig. Man kan diskutere, i hvilken grad det er heldigt, at rigsdagen blander sig i administrationen — og alle er vist enige om, at det bør være så lidt som muligt. Men i dette tilfælde har udvalget fungeret efter min formening godt. Der har været et udmærket samarbejde med udvalget, og drøftelserne har haft mere end en blot formel eller informativ karakter. Intet er da heller mere rimeligt, end at restriktionernes afvikling og hele administrationen på dette område iøvrigt sker i et bredt samarbejde og under udstrakt enighed.

Vort såkaldte restriktionssystem — der iøvrigt ikke er mere rigoristisk end i andre krigsramte lande under tilsvarende økonomiske vilkår, f. eks. Norge, England, Holland, men snarere mildere — er jo netop opbygget under nødvendighedens lov under et udstrakt samarbejde mellem alle betydende og ansvarlige partier og organisationer. Den gradvise afvikling af dette system bør kunne foregå under et tilsvarende samarbejde, hvilket da, også i det store og hele hidtil har været tilfældet.

Der kan næppe rejses nogen velbegrundet tvivl om, at loven i den korte tid, der er forløbet siden dens vedtagelse den 15. maj — kun godt 5 hurtigt forløbne måneder — helt igennem er blevet administreret i overensstemmelse med dens ånd og bogstav. Man må ved vurderingen heraf tage i betragtning, at disse fem måneder for en stor del ligger i en tidsperiode, hvor virkningerne af Marshallhjælpen og af den relativt gode høst endnu ikke havde sat sig igennem — ja, for de første måneders vedkommende ikke engang sikkert kunne forudses.

Man har sagt, at de resultater, regeringen har nået i retning af restriktions- og rationeringsophævelser og -lempelser, kun kan betragtes som en begyndelse. Dette er naturligvis rigtigt. Men i betragtning af den korte tid og af de økonomiske forhold iøvrigt tror jeg, man retfærdigvis må indrømme, at ganske pæne skridt fremad er nået.

Jeg skal ikke her beslaglægge det høje